

[Finansministeren.]

kassen var ved at være forbi; hidtil er det gaaet — og jeg tror, man har Lov til at sige, at det er gaaet over enhver Forventning —, men det *kan* jo ikke blive ved. Varebeholdningerne gaar ned, og vi ved ikke, hvordan det gaar med Beskæftigelsesmulighederne, saa vi maa imødesee, at hvis Krigen varer længe endnu, *maa* det gaa nedad med Statens Indtægter, samtidig med at vi kommer ud for yderligere Krav, antagelig om Foranstaltninger, som medfører Udgifter, til at bøde paa alt for ulykkelige Tilstande forskellige Steder i Samfundet. Jeg tror ikke, det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen vil kunne benægte, at dette er i Øjeblikket mere end nogen Sinde før under denne Krig det Perspektiv, vi har forude. Og naar dette er Tilfældet, kan jeg ikke indse, det er galt, at Staten har nogle Reserver at ty til.

Jeg vil for Resten ogsaa gerne gøre opmærksom paa, naar man taler om disse Forhold, at man maa tage i Betragtning, at Statens samlede Gæld, den løse og den faste, er steget med ca. 100 Mill. Kr. i Løbet af sidste Aar. Jeg gør endvidere opmærksom paa, at det væsentligste af Finansieringen af offentlige Arbejder til Fremme af Beskæftigelsen er sket uden om Driftsbudgettet ved Fremskaffelse af særlige Midler, og jeg gør endelig opmærksom paa, at Statens Finansiering ved Kronhævningen har faaet en Forpligtelse over for Nationalbanken paa 124 Mill. Kr., altsaa ud over den Forøgelse af den samlede Gæld paa 100 Mill. Kr., vi kunde notere sidste Aar. Dette Beløb paa 124 Mill. Kr. gaar jo omtrent lige op med de meget omtalte Reserver for de sidste tre Aar paa 135 Mill. Kr. Det er rimeligt at tage dette med i Betragtning; saa kan der maaske komme lidt mere Ro i de Sind, som føler sig foruroligede over den økonomiske Politik, der har været ført.

Jeg tror, man i den kommende Tid vil paaskønne den Politik, der har været ført, for der kommer saamænd Krav nok til Statskassen, ogsaa naar Krigen slutter; jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Aksel Møller i, at lige paa een Gang bliver det ikke godt, vi faar maaske den allervanskeligste Tid efter Krigen, baade finansielt og økonomisk. Selv om jeg altsaa paa ingen Maade tager det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen det ilde op, at han maner til Sparsommelighed, er jeg ganske overbevist om, at det ikke er nødvendigt at gøre det, jeg synes, at Omstændighederne foran os maner os i tilstrækkelig Grad til at være varsomme med Hensyn til vore Udgifter.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Møller: Det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen forestiller sig, at der i det konservative Partiværelse hersker stor Glæde og Fryd og Hosianna over den Lovgivning, her finder Sted. Det har det ærede Medlem ingen Grund til at tro. Stillingen er her den, som det ærede Medlem gennem et langt politisk Livs Erfaringer sikkert, hvis han tænker efter, vil give mig Ret i, at det konservative Parti er Tilhænger af indirekte Beskatning som Supplement til den almindelige Skattelovgivning, men vi er ikke Tilhængere af, at denne indirekte Beskatning finder Sted paa Nødvendighedsvarer. Det er et Synspunkt, som vi ofte har gjort gældende, ogsaa her. Det er et Synspunkt, som det ærede Medlem burde tage med i Betragtning, naar han udtaler sig, som han gjorde. Saa kan han naturligvis spørge, hvorfor vi vil være med til denne Lovgivning, der lægger Skat paa Nødvendighedsartikler, nemlig paa Manufakturvarer, nødvendige saavel som unødvendige. Det vil vi, fordi Nødvendigheden, saadan som den er udtrykt i Statsregnskabet og i Finanslovforslaget, dikterer os det, og vi har hverken hørt det ærede Medlem Hr. Aage Henriksen eller det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen anvise nogen som helst anden Udvej, ud over en almindelig Henvisning til, at man kunde tage et Underskud eller gaa Laanevejen, en Fremgangsmaade, som vi naturligvis meget vel ser kan benyttes, men en Fremgangsmaade, det forekommer os maa holdes i Reserve til en endnu knappere Tid.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hassing-Jørgensen: Jeg synes ikke, der er noget galt i, at Staten har Reserver. Jeg har i høj Grad støttet Bestræbelserne for at skabe Reserver i Tiden, som laa forud for Krigen, og ved Midler, som ikke tjenté til Fordyrelse af Livet for Befolkningen, nemlig gennem en direkte Beskatning. Jeg har slet ikke noget imod, at Staten har lagt sig Reserver op, jeg peger kun paa, at Statens Stilling er væsentligt gunstigere, end Finansministeren giver Udtryk for, meget væsentligt gunstigere. Det drejer sig ikke om en Opsamling paa 135 Mill. Kr., men om en Opsamling paa 338 Mill. Kr., som er foregaaet i Løbet af de sidste to Aar. Jeg